

சிங்கநகர் நல்லூர் தமிழரசர்களின் இராஜதானியாக விளங்குவதற்கு முன்னர் விளங்கிய நகர். இதன் இருப்பு பற்றிப் பல்வகையான விதமான ஊகங்கள், கருதுகோள்கள் நிலவுகின்றன. ஒன்றிற்குப் பின் மூரண்பாடான ஊகங்கள் ஆய்வாளர்களிடமேலும் மலேலும் கழப்பத்திலாத் திவபபனவாகவுள்ளன. முதலியார் இராசநாயகம், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் போன்றோர் வல்லிபுரமே சிங்கநகராக இருந்திருக்கக் கூடிய சாத்தியங்கள் உள்ளதாகக் கருதுவர். பரோசிரியர் சிற்றம்பலமே நல்லூரே சிங்கநகரெனக் கருதுவர். கலாநிதி க.குணராசா, கலாநிதி ப.புஷ்பரட்ணம் ஆகியோர் பநகரிப் பகுதியிலேயே சிங்கநகர் அமைந்திருந்ததாகக் கருதுவர். ஆனால் கலாநிதி புஷ்பரட்ணத்திடமே கோள் காட்டி கலாநிதி குணராசா சிங்கநகர் பநகரிப் பகுதியில் இருந்ததை வலியுறுத்துவார். கலாநிதி புஷ்பரட்ணமே கலாநிதி குணராசாவின் நூல்களை தனது சிங்கநகர் வாதத்திற்கு வலுசேர்ப்பதற்காகக் குறிப்பிடுவார். ஆனால் இவர்கள் இருவருக்கும் இடையிலும் கூட சிங்கநகர் என்னும் பெயர் வந்ததற்கான காரணம், மற்றும் சிங்கநகரின் தோற்றத்திற்கான காலகட்டம் ஆகியவற்றில் மாறுபட்ட கழப்பகரமான கருத்துகளே நிலவுகின்றன. இக்கட்டுரையில் இவர்களிருவரினதும் சிங்கநகர் பற்றிய கருதுகோள்களில் காணப்படும் வலுவழிந்த தன்மைபற்றி சிறிது ஆராய்வோம். பின்னமே சமயம் இது பற்றி மலேலும் விரிவாக ஆய்வோம். கலாநிதி புஷ்பரட்ணத்தின் தரக்கத்தில் காணப்படும் மூரண்பாடுகள் சிங்கநகர் பற்றிய சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் மற்றும் முதலியார் சி.இராசநாயகம் ஆகியோரின் சிங்கநகர் பற்றிய கருதுகோட்களாகக் கேவலசேர்ப்பதாக அமைகின்றன என்பது அடியேனின் நிலைப்பாடு.

சிங்கநகர் பற்றிய கலாநிதி குணராசா பின்வருமாறு கூறுவார்: "... உக்கிரசிங்கன் புதிய தலைநகர் ஒன்றினதை தன் இராச்சியத்தில் உருவாக்க விரும்பி வன்னிப் பிரதேசத்தில் திக் விஜயம் ஒன்றினமை மேற்கொண்டான். அவன் வன்னி மாரக்கமாகச் சிலைலுகையில் வன்னியர்கள் ஏழும்பேறும் எதிர்கொண்டு வந்து வன்னி நாடுகளைத் திறைகொடுத்து ஆள உத்தரவுகட்டினார்கள். உக்கிரசிங்கன் அதற்குச் சம்மதித்தான். அப்பிரதேசத்தில் அவன் உருவாக்கிக் கொண்ட தலைநகர் சிங்கநகராகும்..." (நூல்: 'யாழ்ப்பாண அரசபரம்பரை' - க.குணராசா; பக்கம் 59).

வன்னியர்கள் வாழ்ந்த பகுதி அடங்காப்பற்றா என அழகைக் கப்பட்டது. இதற்குரிய முக்கிய காரணங்களிலொன்று வன்னிச் சிறைச்சரகள் பலதடவகைய யாழ்மன்னர்கள்கூடப்பட ஏனைய மன்னர்கள்க்கு அடங்காமல் வாழ்ந்தவர்கள் என்னும் கற்றற்று. சில சமயங்களில் யாழ்மன்னர்கள்க்கதிராகக் கலகங்களையும் தண்டி விட்டுள்ளதையாழ் பாண வபைவமாலா (யாழ் பாணவபைவமாலா, மதுலியார் குலசபாநாதன் பதிப்பு; பக்கம் 37-40) விபரிக்கும். மலேயம் பழைய வரலாற்றா நூல்களில் பருகரி, பலலவராயன் கட்டுப்போன்ற வன்னிப் பகுதிகளை 'வெளிநாடு' (யாழ் பாணவபைவமாலா: பக்கம் 29) என்றுதான் அழைத்துள்ளார்கள். இவ்விதமான வெளிநாடொன்றிற்கு, அதிலும் அதிக அளவில் எதிர்ப்புச் சமூக நிலவியதொரு இடத்துக்கு எதற்காக இராஜதானி கதிரமைலையிலிருந்து மாற்றப்பட்டது?

"...சிங்கநகர் என்ற பெயர் கலிங்கநாட்டு நகரங்களாள் ஒன்றாகிய எலிங்கபுரத்தின் தொடர்புடைய பெயர் என்று கொள்ள இடமுண்டு.... சிங்கநகர் என்ற பெயர், முதன் முதல் கதிரமைலையிலிருந்து தலநகரை வேறிடத்திற்கு மாற்றிப் புதிய தலநகர் ஒன்றினை உருவாக்கிய உக்கிரசிங்களின் பெயரையே தாங்கி சிங்க(ன்) நகர் என விளங்கியிருந்தது எனக் கொள்வதே சாலப் பொருத்தமானது." (நூல்: 'யாழ் பாண அரசபரம்பரை' - க.குணராசா; பக்கம் 59) என்பார் க.குணராசா. இதுபற்றிய கலாநிதி புவைபரட்டணத்தின் கருதுகோள் வேறானது. அவர் சோழர் சிங்கநகரின்னும் பெயர் ஏற்படக் காரணமென்பார்: "...இப்பெயர் ஒற்றுமைகூடக் கலிங்கநாட்டுச் சிங்கபுரத்தொடர்பால் நரேடியாக வட இலங்கைக்கு வந்ததெனக் கூற்றுவதையிடத் தமிழகத்துடனான தொடர்பால் வந்ததெனக் கூற்றுவதே பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது. ஏனெனில் தமிழகத்திலும் இப்பெயர் நீண்டகாலமாகப் பழக்கத்திலிருந்து வந்துள்ளது. கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சிபுரிந்த பலலவமன்னன் சந்திராதித்யகாலச் சிப்பெட்டு சிங்கபுர என்ற இடத்தில் இவன் அமைத்த ஆலயம் பற்றிக் கூறுகிறது..... அதேபோல் வட இலங்கையை வற்றி கொண்ட முதலாம் பராந்தகசோழன் கால இராமநகரங்கள் சிங்கபுரம், சிங்கபுரநாடு என்ற பெயரையே பெற்றிருந்தன. அத்துடன் கொங்கு மண்டலத்தில் உள்ள காங்கியேநாடு சோழர் ஆட்சியின் போது சிங்கநகர் என இன்னொரு பெயரையும் பெற்றிருந்தது. இச்சிங்கநகர் நாட்டு வேளாளத் தலவரங்கள்க்கு சோழர்கள் இட்ட மற்பெயர் சிங்கபைபலலவராயர் என்பதாகும். இவர்கள் சோழருடன் இணைந்து இலங்கை நாட்டுடனான அரசியலிலும், படையெடுப்புகளிலும், வர்த்தகத்திலும் ஈடுபட்டதற்குப் பல சான்றுகள் உண்டு." (நூல்: தலைலியல் நோக்கில் இலங்கைத் தமிழர் பண்பாடு - ப.புவைபரட்டணம்; பக்கம் 183)

மதுலியார் இராசநாயகம் 'கோட்டகம்' கல்வெட்டில் 'பொங்கலெரி நீர்ச் சிங்கநகராரியன்' எனக் கூறிப்பிட்டிருப்பதைக் காரணம் காட்டி அதற்குரிய பிரதேசமாக வல்லிபுரமே அவ்விதமான துறைமுகப் பொலிவுள்ள நகரென்று கருதுவார். ஆனால் கலாநிதி க.குணராசாவோ இதுபற்றிப் பின் வருமாறு கூற்றுவார்: "...யாழ் பாணக் கடன் ரரே அன்று பொங்கு கடலாகவே விளங்கியது....." (நூல்: 'யாழ் பாண அரசபரம்பரை' - க.குணராசா; பக்கம் 60) பதினான்காம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த சம்பவத்தைக் கூற்றுவது கோட்டகம் கல்வெட்டு. இக்காலகட்டத்தில் கலாநிதி க.குணராசா கூறிப்பிடுவது போல் யாழ் பாணக் கடன் ரரே பொங்கு கடலாக இருந்ததா என்பது சந்தேகத்திற்குரியது. இதற்குப் பலநூற்று வருடங்கள்க்கு முன்னரே மாந்தரை கட்டித் தன் முக்கியத்துவத்தினை இழந்து விட்டது. பொங்கு கடலாகவிருந்த யாழ் பாணக் கடன் ரரே மிக விரைவாக அதன் இன்றைய நிலைக்கு மாறி விட்டதா?

இவ்விடத்தில் மதுலியார் இராசநாயகத்தின் இவ்விடயம் சம்பந்தமான கருதுகோள்களை

சி.பத்மநாதனின் மாந்தரைப் பற்றிய கருத்தும் இத்தகையதே. 'சோழராட்சிக் குப் பிற்பட்ட காலத்தில் மாந்தரை நகரம் வீழ்ச்சியுற்றது. பதினோராம் நூற்றாண்டின் பின் மாந்தரை துறைமுகத்திற்குத் தீர்த்தேசங்களிலிருந்து ஆழ்கடல் வழிச் செல்லும் பெருங்கப்பல்கள் வந்திருந்தமைக்குச் சான்றுகளில்லை. ஆழ்கடல் வழியான வாணிபத்தில் ஒரு பிரதானதொடர்பு நிலையம் என்ற நிலையினை இழந்தமையால் மாந்தரையில் நகரவாழ்க்கை சீரழிந்தது. கி.பி.1050 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிற்பட்ட சாசனங்களிலும் இலக்கியங்களிலும் மாந்தரையிலுள்ள வணிகரப்பற்றியோ அங்கிருந்த கட்டட அமைப்புகளைப் பற்றியோ குறிப்புகள் காணப்படவில்லை' என்பார் அவர் (கட்டுரை: 'இலங்கை தமிழ் வணிகக் கணங்களும் நகரங்களும்' - சி.பத்மநாதன்; 'சிந்தனை' ஆடி 1984 இதழில்). கி.மு காலத்திலிருந்தே வங்காளக் கடலின்குட்பட்டுத் தீரநாட்களாகக் குச் செல்லும் கப்பல்கள் யானையிறவிக் கடலின்குட்பட்டு மாந்தரை துறைமுகம் வழியாகப் பயணிக் குமுடிந்ததால் அந்நகரக் கேந்திரமுக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவிரும்பினது. காலப்போக்கில் யானையிறவிக் கடல் மணமேடிட்டுத் தீரந்ததால் அது தடைபட்டவே காலப்போக்கில் மாந்தரை தன் முக்கியத்துவத்தினை இழந்தது.

இதேசமயம் பதினான்காம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இபின் பதித்தா என்பும் முஸ்லீம் பயணி ஆரிய மன்னனை இலங்கையின் சூல்தானனெவும், பல கப்பல்களுடன் விளங்கிய கடற்படையினை அவன் வதைத்திருந்தது பற்றியும் தெரிவித்திருக்கின்றான். இத்தகைய மன்னனின் சிங்கள நகர அமைந்திருக்கக் கட்டிய இடம் வல்லிபுரம் போன்றதொரு பகுதியாக இருந்திருப்பதற்கே அதிகமான சாத்தியங்களாள் என.

இத்தகையதொரு நிலமையில் க.குணராசா அவர்கள் 'யாழ்ப்பாணக் கடன் ரேரி அன்று பொங்கு கடலாகவே விளங்கியது' என்று பொதுவாகக் கற்றுவது பொருத்தமற்றதாகவே படுகிறது. கோட்டக் கல்வெட்டில் கற்றப்பட்டாளள 'பொங்கொலி நீர் சிங்களநகர்' பற்றுகரியினை அண்டிய வன்னி மாவட்டத்தில் இருப்பதை வலியுறுத்துவதற்காக அவ்விதம் கற்றினார் போலும். அவர் கற்றுவது உண்மையானால் கடந்த எட்டு நூற்றாண்டுகளாகப் பொங்கு கடலாக விளங்கிய யாழ்ப்பாணக் கடன் ரேரி தீர்த்து இன்றைய நிலையினை அடையாந்திருக்க வேண்டும்.

மேலும் யாழ்ப்பாடி பற்றிய யாழ்ப்பாண வரைவமாலையின் கற்றினகைக் குறிப்பிடும் கலாநிதி க.குணராசா பின் வருமாறு குறிப்பிடும்: "...கணத்தெரியாத ஒரு யாழ்ப்பாடிக் கு இசைக்குப் பரிசாகத் தனது இராச்சியத்திற்கு வடக்கே இருந்து ஒரு மணல் வெளியே தமிழ் மன்னன் ஒருவன் பரிசளித்ததாகக் கற்றும் இச்சம்பவத்தின் உண்மை பொய் எவ்வளவு என்பதை ஆராய்வதெவிட்டுத்து மணல் வெளியாகக் கருதப்பட்ட யாழ்ப்பாணம் வடக்கேயிருந்தது என்றால், அதைப் பரிசாகத் தந்த மன்னன் இருந்தவிடம் தென்நிலப்பரப்பாக இருந்தது என்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்படத்தக்கதே.." (நூல்: 'யாழ்ப்பாண அரசபரம்பரை' - க.குணராசா; பக்கம் 62). இது பற்றிய கலாநிதி ப.புவந் பரணத்தின் கற்றும் இத்தகையதே.

"... இதில் சிங்கள நகரக் கு வடக்கிலுள்ள நாடு மணற்றிடர் எனக் கற்றப்பட்டாளளது. யாழ்ப்பாணம் எனும் பெயர் 15ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்படும் வரை இது மணற்றி, மணவை, மணற்றிடர் என அழகைக் கப்பட்டதற்கு ஆதாரங்களாண்டு..... இதில் வடக்காகவாளள இப்பிராந்தியத்தளை சிங்களையில் இருந்து ஆட்சிபுரிந்த மன்னன் யாழ்ப்பாணக் கு வழங்கினான் எனக் கற்றுவதிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்குத் திற்காக சிங்களையிருந்தது தெரிகிறது. இங்கே யாழ்ப்பாணத்திற்குத் திற்காக வன்னிப் பிராந்தியமே இருப்பது கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளத்தக்கது..." (நூல்: 'தொல்லியல் நோக்கில்

இலங்கதைத் தமிழர் பண்பாடும்'- ப.புஷ்பரட்ணம் ; பக்கம் : 168). உண்மையில் இவர்களிருவரும் கபீறும் யாழ்ப்பாண வபைவமாலையில் ".... அரசன் அதகைக் கேட்டு மிகுந்த சந்தோசம் கொண்டுவனும் குபுப் பரிசிலாக இலங்கயைின் வட திசயிலுள்ள மணற்றிடர் எனும் நாட்டகைக் கொடுத்துான்.." (நூல் : 'யாழ்ப்பாண வபைவமாலை' - மயில் வாகனப்புலவர் , மதுலியார் குலசபாநாதன் புதிப்பு; பக்கம் :24) என்றுதான் குறிப்புபட்டப்டுள்ளது.. சிங்கை நகரகுகு வடககிலுள்ள நாடும் மணற்றிடரின் குறிப்புபட்டபட்டவில்லயை. 'இலங்கயைின் வட திசயிலுள்ள மணற்றிடர்' என்றுதானே குறிப்புபட்டப்டுள்ளது. இலங்கயைின் வடதிசயில் தானே யாழ்ப்பாணமள்ளது. இதிலென்ன ஆச்சரியம்? சிங்கை நகரிலிருந்து ஆண்ட மன்னன் இலங்கயைின் வடககிலுள்ள மணற்றிடரின் புதை ஏன் கலாநிதி குணராசாவும் , கலாநிதி புஷ்பரட்ணமும் சிங்கை நகரகுகு வடககிலென்று வலிந்து பொருள் கண்டார்கள்? இலங்கை என யாழ்ப்பாண வபைவமாலையில் குறிப்புபட்டபட்டுவதை கலாநிதி குணராசாவும் , கலாநிதி புஷ்பரட்ணமும் சிங்கைநகரின் கைக் குறிப்புபட்டாகக் கருதுகின்றார்கள்? ஏன்?

இவற்றையெல்லாம் பாரக் கும்புபோது சிங்கைநகர் பிநகரிப்புகுதியில் இருந்து திருக் கலாமென்று ப.புஷ்பரட்ணம் மற்றும் க.குணராசா ஆகியோர் கருதுவது காத திரமான வாதமாகப் பட்டவில்லை. மலேமும் யாழ்ப்பாடி கதயைின் அதாரம் காட்டும் அவர்கள் அதில் யாழ்ப்பாணத்தை (மணற்றிடர்) சிங்கை நகரகுகு வடககிலுள்ளதொரு நகராக வலிந்து பொருள் கண்ட விதமும் எப்படியாவது தங்களது 'சிங்கை நகர் பிநகரிப்பு குதியிலிருந்துள்ளது' என்று தினை எப்படியாவது நிறைவேற்றவே அவர்கள் முன்னைதுள்ளார்கள்வென்ற ஐயத்தினை ஏற்படுத்துகிறது. மலேமும் ப.புஷ்பரட்ணம் அவர்கள் தனது சிங்கை நகர் பற்றிய கருத்தினை நிறுவுவதற்காக பிநகரிப்பு குதியில் கிடகைக் கப்பெறும் கட்டடப்பகுதிகள் , நாணயங்கள் மற்றும் இடப்பெயர் களையும் துணகைக் கழபைப் பார் . ஆனால் இவையெல்லாம் அப்பகுதியின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தினை வலுப்படுத்துகின்றனவையெல்லாமல் அங்கொரு இராஜதானி இருந்து திருப்புதற்கான உறுதியான சான்றுகளாகக் கருதமுடியாது. வரலாற்றில் கி.மு.காலகட்டத்திலிருந்து தேமுக்கியத்துவம் பெற்றிருந்து பிநகரிப்பு குதியில் அரசர்கள் , சிற்றரசர்கள் , வணிகக் கணங்கள் மற்றும் பட்டை தலைவர்கள்க்கெல்லாம் மாளிகைகள் , வியாபாரநிலையங்கள் , மற்றும் அரசமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த கட்டடங்கள் இருந்து திருப்புது இயல்பே. அததகயை பகுதியில் இதன் காரணமாகப் பெருமளவில் நாணயங்கள் கிடகைக் கப்படுவதும் , அரசமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடப்பெயர்கள் நிலவுவதும் பெரிதான ஆச்சரியப்படுத்தக்கவிடயமல்ல. இவற்றைக் கண்டுவிட்டு , விழுந்துதித்துக் கொண்டு, இதற்குக் காரணம் அங்கொரு அரசு இருந்து துதான் என்று முடிவுக்கு வந்து விடுவது உறுதிமிகு தரக் கமாகப் பட்டவில்லை. இதற்கு மாறாக கி.மு.காலத்திலிருந்து சரித்திரமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த பகுதியாக விளங்கிய பிநகரிப்பு குதி பின்னர் சமோழர் காலத்திலும் , யாழ்ப்பாண அரசின் காலத்திலும் அதன் கநே திர, வர்த்தக, இராணுவரீதியான முக்கியத்துவத்தினை இழக்காமலிருந்துள்ளதுயைமேற்படிகட்டட்சிதவைகளும் , இடப்பெயர்களும் மற்றும் கண்டெடுக்கப்பட்ட நாணயங்களும் உறுதிப்படுத்துகின்றன என்று வேண்டுகமானால் வாதிடலாம். அது பொருத்துமாகவும் , வலுவானதாகவுமிருக்கும் .

□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□ :

1. 'யாழ்ப்பாண வபைவமாலை'- மாதகல் மயில் வாகனப்புலவர் (மதுலியார் குல. சபாநாதன் புதிப்பு)
2. 'யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்' - மதுலியார் சி.இராசநாயகம்
3. 'தொல்லியல் நகைக் கில் இலங்கதைத் தமிழர் பண்பாடும்'- ப.புஷ்பரட்ணம்

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Tuesday, 08 March 2011 14:09 - Last Updated Tuesday, 08 March 2011 14:24

4. 'யாழ்ப்பாண அரசு பரம்பரை' - கலாநிதி க.குணராசா
5. 'இலங்கைத் தமிழ் வணிகக் கணங்களும் நகரங்களும்' (கி.பி.1000 - 1250) - சி.பத்மநாதன் (ஆய்வுக் கட்டுரை; 'சிந்தனை' ஆடி 1984 இதழ்).
6. 'இலங்கையில் திராவிடக் கட்டிடக்கலை' - கலாநிதி கா.இந்திரபாலா

நன்றி: பதிவுகள், திண்ணை, தமிழர் மத்தியில்